अदृष्टदेवता

चीनादेशे योकीनामके ग्रामे शियोकिनामकः कश्चन युवकः आसीत् । कदाचित् तस्य स्वप्ने काचित् देवी प्रत्यक्षीभूय - ''भोः ! अहम् एकम् अदृष्टस्य विचारं वदामि । भवान् श्वः प्रातः 'हवाङ्गो'नद्याः तीरे तिष्ठतु । तत्र भवता कस्माच्चित् प्रभूतं सुवर्णं लप्स्यते'' इति अवदत् ।

प्रातः उत्थाय शियोकिः हवाङ्गोनद्याः दिशि प्रस्थाय नदीतीरं प्राप्तवान् । मध्याह्नः अभवत् । सायङ्कालः अपि सन्निहितः । किन्तु तेन किमपि न प्राप्तम् । तत्रैव विद्यमानः कश्चन शाकविक्रेता एतमेव पश्यन् आसीत् । अन्ततोगत्वा शियोकिः निराशतया ततः गृहं प्रत्यागच्छत् ।

तस्मिन्नेव दिने रात्रौ सा देवी पुनः स्वप्ने आगत्य पूर्वोक्तमेव विचारम् उक्त्वा अदृश्या जाता । देव्या उक्ते अपि शियोकिः हवाङ्गोनदीतीरं न गतवान् । अनन्तर-दिने अपि सः एव स्वप्नः । तत्र तानि एव वाक्यानि -'हवाङ्गोनदीतीरं गच्छ' इति ।

देव्याः वचनं परीक्षितुं शियोकिः पुनः नदीतीरम् अगच्छत् । मध्याह्नः अतीतः । सायङ्कालः अपि सन्निहितः । किन्तु कोऽपि लाभः न अभवत् । शियोकिः ततः निर्गन्तुम् उद्युक्तः जातः । तावता तत्रैव विद्यमानः शाकविक्रेता अपृच्छत् - ''भवता किमर्थम् अत्र आगतम् ? बहुभ्यः दिनेभ्यः पूर्वम् अपि एकवारम् आगतवान् आसीत् खलु भवान् ? किमर्थम् अत्र आगम्यते ?'' इति ।

तदा शियोकिः स्वप्नवृत्तान्तम् अश्रावयत् । तत् श्रुत्वा शाकविक्रेता हसन् अवदत् - ''रे मूर्ख ! भवान् एतादृशेषु विषयेषु मा विश्वसितु । मम स्वप्ने अपि सा एव देवी आगत्य 'योकिनामके ग्रामे शियोकिनामकस्य गृहस्य पुरतः महान् तिन्त्रिणीवृक्षः अस्ति, तस्य वृक्षस्य अधः शियोकेः पूर्वजाः प्रभूतं सुवर्णं निगूहितवन्तः सन्ति' इति उक्तवती आसीत् । अहं तु तत्र न विश्वसितवान् एव'' इति ।

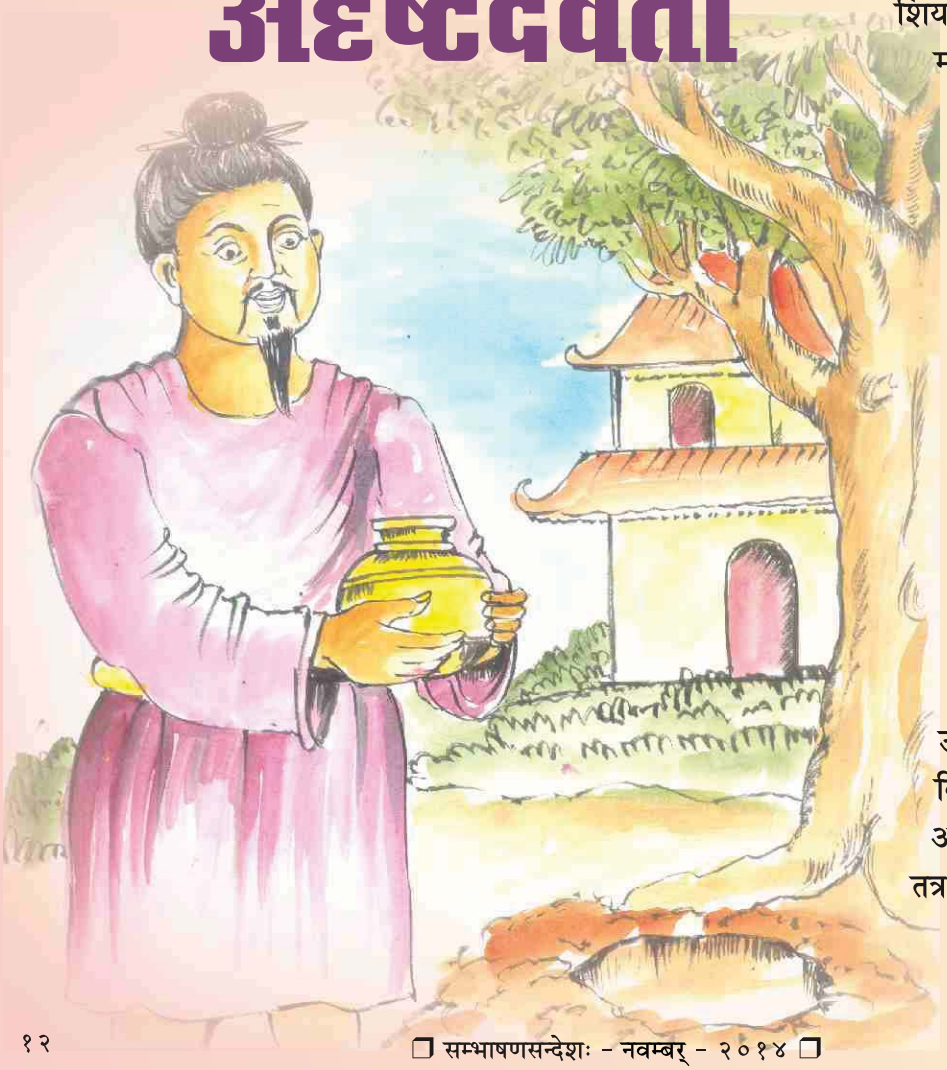

तस्य वचनं श्रुत्वा 'एवम् !!' इति साश्चर्यं वदन् शियोकिः स्वस्य नामादिकं किमपि अनुक्त्वा ततः झटिति गृहं प्रत्यागच्छत् । प्रातः उत्थाय गृहस्य पुरतः विद्यमानस्य तिन्त्रिणी-वृक्षस्य अधः सः खननम् अकरोत् । तत्र आसीत् पूर्वजैः रक्षितं प्रभूतं सुवर्णम् । तत् सर्वं स्वीकृत्य शियोकिः

● (सा) मधुः